

Bestemmelser indeholdes i § 32 Regler om smitteførende Gjenstande, og i § 33 Regler om Sundhedspas, med Hensyn til hvilke sidste ganske kan henvises til Kommissionsbetænkningen S. 8 og S. 28

Som ovenfor bemærket, gives der i § 3 ff. Forskrifter, hvorefter Fjæveren af ethvert fra Udlandet ankommande Fartøj, inden det landsætter Personer, har at melde sig hos vedkommende Autoritet, for at det eventuelt kan blive undersøgt, om Skibet medfører Smittefare. Denne Bestemmelse turde vistnok være den eneste Søfarten bebyrdende Forskrift i Lovforslaget, hvis Nødvendighed for Opnaaelsen af det tilføjede Viemed kan omtvistes. Udvalget har derfor ogsaa taget under Overveielse, om den ikke kunde ubelades eller dog indskrænkes navnlig til de Skibe, der have Syge eller Døde ombord. Man tror imidlertid ikke at turde tilraade nogen af Delene. Anmeldelsespligten vil upaatvivlelig være en meget ringe Byrde for de Søfarende. Efter den nu gjældende Ret paahviler der alt Skibene en saadan Forpligtelse, og bliver dens Opfyldelse idetmindste flere Steder nogle paafet, uden at der er sporet nogen Ulempe heraf. Det maa ogsaa erindres, at ethvert fra Udlandet kommende Fartøj ordentligvis har at henvende sig til Løbvaesenet, som tillige upaatvivlelig saa godt som overalt vil blive den Autoritet, der vil komme til at modtage Anmeldelsen. Men hertil kommer, hvad der selvfølgelig er Hovedsagen, at de øvrige Foranstaltninger mod Indførelse af smitsomme Sygdomme ville tabe en stor Del af deres betryggende Karakter, naar der ikke gives Autoriteterne Leilighed til ved at rette Spørgsmaal til Skibets Fører, inden Personer landsættes, at forvisse sig om, at Skibet ikke medfører Smittefare. Det ses derfor ogsaa, at baade den franste og den engelske Lovgivning ikke have betænkt sig paa at lægge dette Vaand paa Skibsfarten.

Afsnit 3 indeholder Bestemmelserne om de med Lovens Anvendelse forbundne Udgifter (naar undtages Udgifterne til Kvarantæneanstalten, hvorom det Fornødne findes i § 10), om Straffe m. m.

Hvad angaar Udgifterne, da ere Bestemmelserne om Tilveiebringelsen af de i § 9 omhandlede Lokaler (§ 34), og om de Lægen tilkommende Gebyrer (§ 35) stemmende med den gjældende Ret, se Lov af 1ste Mai 1868 §§ 4 og 5. Mod de i §§ 36 og 40 fastsatte Gebyrer er Intet fundet at erindre. — Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvo der i det enkelte Tilfælde skal bære de paaløbende Udgifter, Skibet eller det Offentlige, afviger Lovforslaget væsentlig fra den gjældende Ret. Medens det nemlig efter denne ordentligvis er Skibet, der maa bære Udgifterne, se Lov af 1ste Mai 1868 § 5, lægger Loven, hvad der vistnok maa billiges, disse som Hovedregel over paa det Offentlige. Dette bærer — affet fra de i § 37 b—e og § 34 Stykke 2 omhandlede Undtagelsestilfælde, der formentlig

alle følge af sig selv — alle Udgifter ved Lægesyn, Bevogtning, de Syges Behandling, de Dødes Begravelse m. v. Skibet har kun at bære de lidet betydelige Udgifter ved Lægens Befordring (§ 37 a) og Udgifterne ved de i §§ 36 og 40 omhandlede Sundhedspas og Kvarantænebeviser, hvis Udfærdigelse er Skibenes egen Interesse. — Mod Fordelingen af de det Offentlige til Last faldende Udgifter mellem Stat og Kommune (§ 34) har Udvalget Intet fundet at erindre.

De i § 39 giorte Straffebestemmelser turde anses for passende. Hvad Forsølgingsmaaden angaar, følger det af Lovforslagets Lausshed i saa Henseende, at Sagerne ville være at behandle som Justitsager. Det er blevet taget under Overveielse i Udvalget, om man ikke, med Hensyn til den ringe Straf, der i de fleste Tilfælde vil blive Tale om, til den lidet komplicerede Karakter, den straffbare Handling saa godt som altid vil have, og til Vigtigheden for Tilfælde af, at Sagen føres hurtigst mulig tilende, burde foreslaa Politiretsbehandling bragt til Anvendelse paa disse Sager. Da Slutningsbestemmelsen i § 39, Stykke 1, om Sagernes Afgjørelse i Mindelighed, imidlertid vistnok vil medføre, at der kun undtagelsesvis vil blive Tale om Doms Afgjørelse, har Udvalget ikke fundet tilstrækkelig Grund til at fravige Lovforslaget.

Hvad de nedenfor stillede Ændringsforslag angaar, forbeholder man sig nærmere at begrunde samme under Sagens Behandling.

§ Henhold til Foranstaaende foreslaas Lovforslaget vedtaget med følgende Ændringer:

Til § 3.

1) § Linie 1 forandres „Fartøj, som ankommer fra udenlandt for Haan, til: „Skib (hvorefter i denne Lov forstaaes ethvert Fartøj, ogsaa Vaade), som ankommer fra udenrigt Sted“.

Til § 4.

2) § Linie 8 forandres „det Forefaldne“ til: „de trufne Forsigtighedsbestemmelser“.

Til § 7.

3) Efter „Færøerne“ sættes: „, Grønland“.

Til § 14.

4) § Linie 1—3 forandres: „som, naar den i forrige § ommeldte Bekjendtgjørelse er udfærdiget, ankommer fra eller har staaet i Forbindelse med nogen af de i Bekjendtgjørelsen angivne Havne“ til: „som ankommer fra eller har staaet i Forbindelse med et Sted, med Hensyn til hvilket den i forrige Paragraf ommeldte Bekjendtgjørelse er udfærdiget“.

5) § Linie 3 efter „fra“ indskydes: „eller havt Personer ombord i“.